

Z REGIONU

XII Walne Zebranie Delegatów Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

27 maja 1999 r. w sali radomskiej „Resursy” odbyło się XII Walne Zebranie Delegatów Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. Wzięło w nim udział ok. 200 osób, w tym 147 delegatów związkowych. Na spotkanie przybyli też przedstawiciele mediów oraz zaproszeni goście honorowi, m.in. wojewoda mazowiecki Antoni Pietkiewicz, wiceprzewodniczący KK NSZZ „Solidarność” Jerzy Langer oraz wiceprzewodniczący Zarządu Regionu „Mazowsze” Bogdan Olszewski.

XII Walne Zebranie Delegatów Regionu przebiegało wg. następującego porządku:

Porządek obrad XII WZDR:

1. Otwarcie sesji WZDR - przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz
2. Wprowadzenie sztandaru i odśpiewanie hymnu narodowego.
3. Powitanie delegatów i zaproszonych gości.
4. Przedstawienie projektu porządku obrad.
5. Przyjęcie porządku obrad.
6. Wybór prezydium zjazdu i komisji zjazdowych.:
 - * przewodniczących zebrania,
 - * protokolantów,
 - * komisji mandatowo - skrutacyjnej,
 - * komisji uchwał i wniosków.

7. Stwierdzenie prawomocności obrad - komisja mandatowo - skrutacyjna.
8. Wystąpienia zaproszonych gości.
9. Sprawozdanie Zarządu Regionu za okres 1998 - 1999 r.
 - przewodniczący ZR.
10. Sprawozdanie RKW.
11. Dyskusja nad sprawozdaniami. Wystąpienie Andrzeja Spikera, przedstawiciela ZURICH-S.
12. Wybory uzupełniające do:
 - * Zarządu Regionu - 5 miejsc
 - * Delegata na KZD - 1 miejsce
 - * RKW - 1 miejsce
13. Dyskusja i głosowania nad dokumentami wniesionymi pod obrady WZDR (w trakcie wyborów).
14. Zakończenie obrad.

Do prezydium zjazdu wybrano : Józefa Witczaka, Marka Małyśę, Kazimierza Kowalskiego. Przewodniczącym prezydium został Józef Witczak.

Protokolantami zostali wybrani - Agnieszka Peryt, Paweł Siedlecki.

Do komisji mandatowo-skrutacyjnej weszli: Danuta Urbańczyk, Leszek Molak, Dorota Górka, Anna Sikorska, Henryk Wojas, Andrzej Różański.

Do komisji uchwał i wniosków - Zbigniew Dziubasik, Jan Sekuła, Andrzej Gut, Barbara Matias.

Zebrani z dużym zainteresowaniem wysłuchali przemówień zaproszonych gości. Jerzy Langer (KK) skupił się na perspektywach rozwoju Związku. Zwrócił uwagę delegatów na obciążenie w posta-

ci „garbu” politycznego, jakim jest dla NSZZ „S” to, że był on fundamentem, na którym zbudowano jedność polskiej prawicy, AWS, a w rezultacie obecną koalicję rządową. - Reformy wdrażane obecnie w naszym kraju są trudne i kosztowne, w każdym tego słowa znaczeniu - powiedział Jerzy Langer. - Ich wprowadzenie jest jednak konieczne.

Jerzy Langer dodał jednak, że Związek nie zamierza ponosić odpowiedzialności za wszelkie poczynania polityków.

O wdrażaniu reform mówił także wojewoda Pietkiewicz. Zwrócił on uwagę na to, że niektórzy ich „wprowadzacz”, zwłaszcza kojarzeni z Unią Wolności, robią to często „na siłę” nie licząc się z odczuciami społecznymi. - A przecież to reformy dla dobra ludzi i powinny być tak wprowadzane, by odczuli oni jak najmniejsze tego skutki - mówił A. toni Pietkiewicz. - Nie można głodować, aby sobie dom wybudować, bo potem nie będzie kto miał w nim mieszkać.

Te ostatnie słowa wojewody mazowieckiego wzbudziły szczególny aplauz zebranych w sali „Resursy”.

Delegaci wysłuchali następnie sprawozdania z działalności Zarządu Regionu za okres czerwiec 1998 r. - maj 1999r. przedstawionego przez przewodniczącego Zdzisława Maszkiewicza. Zostało ono przyjęte bez żadnych uwag ze strony Zebrania.

Następnie przeprowadzono wybory uzupełniające do władz Regionu i delegata na KZD. Odbyły się aż trzy tury głosowania, w których wzięło udział 147 delegatów WZDR.

Ostatecznie do ZR dokooptowani zostali: Wojciech Dziółko (Okręg Łączony w Lipsku) i Edward Woźniak (KZ Gerałch-Drzewica). Delegatem na KZD został Kazimierz Staszewski.

Oprócz tego WZDR wystosował apel do Parlamentu i Rządu RP w sprawie utworzenia Społecznego Funduszu Obrony Narodowej, z którego miałyby pochodzić pieniądze na zakupy sprzętu dla polskiej armii w

polskich zakładach zbrojeniowych.

Przyjęto również uchwałę w sprawie utworzenia istnienia Regionu Ziemia Radomska. Sformułowano również trzy oficjalne stanowiska: w sprawie wania ZM „Łuczniczka”, przeciwko przekazywaniu Zakładów Pracy w gestię samorządów lokalnych oraz przeciwko zwalnianiu pracowników Służby Zdrowia mach tzw. restrukturyzacji publicznych ZOZ-ów.

Od Redakcji: Drukujemy poniżej jeden z komentarzy zjazdowych, który w poprzednim wydaniu „letynu” został z przyczyn technicznych okrojony i zniekształciło jego treść.

STANOWISKO nr 3

Delegaci XII WZD Regionu Ziemia Radomska sprzeciwiają się restrukturyzacji Społecznych Przychodni Zakładów Opieki Zdrowotnej polegającej na zwalnianiu pracowników służby zdrowia bez zapewnienia im godziwych osłon socjalnych.

Na rynku usług medycznych powstaje coraz więcej niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej, które przejmując opiekę nad pacjentami przejmują również obowiązki z Kas Chorych, uszczuplając jednocześnie budżety przeznaczony dla placówek publicznych. Wzrost kosztów i długotrwałe niedofinansowanie publicznych ZOZ-ów może doprowadzić do sytuacji, że ich utrzymanie będzie wymagało zwalniania pracowników, tak jak to czynią inne przedsiębiorstwa.

Pokłosie WZDR

List z Biura Listów i Skarg Kancelarii Sądowej

Warszawa, 4 czerwca 1999 r.

Pan Zbigniew Dziubasik Wiceprzewodniczący Zarządu „Solidarność” Ziemia Radomska

Szanowny Panie Przewodniczący,

Uprzejmie Informuję, że skierowane do

Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej faksem teksty: „Apelu” Delegatów XII Walnego Zjazdu Delegatów Regionu Ziemia Radomska w sprawie utworzenia Społecznego Funduszu Obrony Narodowej i Stanowiska nr 1” w sprawie utrzymania istnienia Zakładów Metalowych „Łuczniczka” SA oraz ujednoczenia pakietów osłonowych dla zakładów objętych restrukturyzacją i redukcją zatrudnienia - zostały przekazane do sejmowej Komisji Obrony Narodowej.

Z poważaniem:

Główny Specjalista

Janusz Kafarski

SŁUŻBA ZDROWIA

Radom, 31.05.1999 r.

W związku z zapowiedzią przez Zarząd Miasta Radomska restrukturyzacji Zakładu Podstawowej Opieki Zdrowotnej „Przychodnie Radomskie”, polegającej na komercjalizacji poszczególnych Przychodni Rejonowych i na ich bazie utworzeniu kilkunastu Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej (NZOZ) w formie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, gdzie udziałowcami będą pracownicy poszczególnych Przychodni oraz Rada Miasta Radomska, związki zawodowe niżej podpisane zgłaszają do negocjacji następujące postulaty:

1. Pozostawienie pracownikom poszczególnych Przychodni decyzji przekształcenia się w NZOZ podjętej w drodze referendum i uznanej za ważną jeśli za przekształceniem opowie się więcej niż 50 % osób tam zatrudnionych. Termin wykonania do ustalenia. 2. W Przychodniach, których pracownicy opowiedzą się za komercjalizacją Rada Miasta Radomska zobowiązuje się jako przyszły udziałowiec spółek z o.o. przekazać nieodpłatnie na rzecz pracowników 15 % (piętnaście procent) udziałów danej przychodni. Podstawa prawna - ustawa z 20 grudnia 1996 r. „O

gospodarce komunalnej”.

3. Rada Miasta Radomska wyrazi zgodę, aby w umowie stworzonych spółek z o.o. znalazło się postanowienie, iż pracownicy przychodni przyszedli udziałowcy mają prawo pierwokupu w przypadkach zbywania udziałów NZOZ.

4. Rada Miasta Radomska zagwarantuje pracownikom komercjalizowanych Przychodni następujący pakiet osłon socjalnych:

a) zatrudnienie przejętych pracowników najmniej przez dwa lata

b) przestrzeganie ustaw - zwłaszcza o funduszu świadczeń socjalnych oraz o związkach zawodowych

c) w razie restrukturyzacji zatrudnienia przyszłego Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej spółki z o.o. z udziałem Rady Miasta Radomska zwalniany pracownik otrzyma 12-krotną dotychczas pobieraną pensję.

Podpisano:

B. Matias - NSZZ „Solidarność” Pracowników Ochrony Zdrowia KZ przy ZPOZ „Przychodnie Radomskie”

E. Tomala - Przewodnicząca Związku Zawodowego Położnych w Radomiu

Jan Sekuła - Przewodniczący SRPOZ ZR NSZZ „Solidarność”

Z Regionalnej Sekcji Emerytów i Rencistów

Uchwała nr 1/99

Walnego Zebrania Delegatów Regionalnej Sekcji Emerytów i Rencistów NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska w sprawie przywrócenia tzw. „koszyka”.

WZD żąda od KSEiR wystąpienia do KK NSZZ „Solidarność” w celu podjęcia zdecydowanych działań na rzecz przywrócenia naliczania i waloryzacji emerytur i rent od płac, a nie od kosztów utrzymania.

Zebrani delegaci uważają za skandaliczne traktowanie emerytów i rencistów otrzymujących głodowe świadczenia wypłacane przez Rząd Solidarnościowy.

Uchwała nr 2/99

WZD RSEiR w sprawie likwidacji tzw. starego portfela.

WZD apeluje do wszystkich decydentów, tj. do Parlamentarzystów, Rządu, KK NSZZ „Solidarność”, a w szczególności do KSEiR o podjęcie działań w celu likwidacji tzw. starego portfela, który powstał po 1995 r. w wyniku zaniechania podwyższenia bazy z 93 do 100%.

Zebrani delegaci uważają, że dzielenie emerytów i rencistów na tych sprzed 1996 r. i po 1996 r. jest niesprawiedliwe i niekonstytucyjne, gdyż prawo w Państwie Polskim winno być jednakowe dla wszystkich obywateli.

Z upoważnienia Rady RSEiR:
Bronisław Szczepaniak

ZAPROSZENIE DO DYSKUSJI

Zdzisław Maszkiewicz

Byśmy żyli po ludzku

Refleksje na 10-lecie wolnych wyborów do parlamentu.

Szanowni Państwo,

4 czerwca upłynęło dokładnie 10 lat od wyborów do parlamentu w 1989 roku. Pamiętamy, rok 1989 był dla nas ludzi związanych z ruchem społecznym Solidarność, ale i dla Polski, przełomowym. Rok 1999 jest zatem bogaty w rocznice różnych istotnych wydarzeń, już historycznych.

Dzisiaj w sposób szczególny chcemy potraktować rocznicę wyborów 4 czerwca 1989 roku do Sejmu i Senatu. Pozwolę sobie zatem przypomnieć kilka wydarzeń związanych z tymi wyborami a także kilka refleksji, wypowiedzianych wówczas przez Przewodniczącego NSZZ „Solidarność” Lecha Wałęsę, które charakteryzowały poprzedzający

wybory czas i nastroje wśród ludzi. To przypomnienie historii niech będzie punktem wyjścia naszej dyskusji, odnoszącej się do dzisiejszej rzeczywistości.

Po fali strajków w 1988 roku, po zwycięstwie Lecha Wałęsę w Gdańsku, we wrześniu 1988 r. Komitetu Obywatelskiego – w styczniu 1989 roku, na drugiej części X Plenum KC PZPR aparat partyjny wyraża zgodę na obrady „okrągłego stołu”. W Porozumieniu Okrągłego Stołu, w wyniku rozmów pomiędzy ówczesnymi władzami centralnymi i stroną solidarnościową, trwającym od 6 lutego do 5 kwietnia, powstaje zapis, który otwiera drogę do demokracji parlamentarnej. Wynikiem tych rozmów było między innymi otwarcie drogi do częściowo wolnych wyborów do Sejmu i Senatu:

„Zadaniem parlamentu wybranego w wyborach jest stworzenie nowej demokratycznej konstytucji i nowej demokratycznej ordynacji wyborczej – głosi zapis. Swoboda wyborów do Sejmu X kadencji będzie ograniczona przez uzgodniony przy Okrągłym Stole podział mandatów. Umowa o podziale mandatów podjęta między partiami dotyczy tylko wyborów do Sejmu X kadencji. Zgodnie z tym podziałem 60 procent mandatów poselskich przypadnie na koalicję PZPR, ZSL i SD, a dalsze 5 procent na PAX, PZKS i UChS. Kandydaci bezpartyjni, zgłoszeni przez niezależne grupy obywateli rywalizować będą między sobą o 35 procent ogólnej liczby mandatów poselskich. Swoboda wyborów do Senatu nie jest ograniczona żadnym uzgodnieniem dotyczącym podziału mandatów.”

17 kwietnia 1989 roku nastąpiła relegalizacja Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. Kilka dni później przewodniczący NSZZ „Solidarność” Lech

Wałęsa, wraz z żoną, spotyka się z Ojcem Świętym Janem Pawłem II, przebywając na kilkudniowej wizycie w Rzymie.

Komitet Obywatelski przy Lechu Wałęsie wystawia listę kandydatów do Sejmu i Senatu. Na kampanię wyborczą nie ma wiele czasu. Pozostaje zaledwie miesiąc maj. Strona Solidarnościowa dysponuje bardzo ograniczonymi środkami. W szybkim tempie powstaje „Gazeta Wyborcza”. Solidarność ma niewielkie „okienko” w I programie telewizyjnym, bardzo skromną rozgłośnię radiową.

Ale wyborom – to chyba szczególnie pamiętamy – towarzyszy ogromne zainteresowanie społeczne. Naród angażuje się bezinteresownie w te wybory. Pierwsze lokale Solidarności pełne są ludzi, którzy wyrażają poparcie dla listy Lecha Wałęsy. Bezgraniczne zaufanie i nadzieja. To one właśnie zdecydowały, że ta skromna kampania wyborcza zakończyła się pełnym sukcesem, wygraną wszystkich mandatów możliwych do zdobycia, poza jednym drobnym wyjątkiem w wyborach do Senatu.

4 czerwca 1989 r. otworzyła się rzeczywista droga Narodu Polskiego do demokracji, Polski wolnej i suwerennej, Polski wolnego rynku. W polskim parlamencie znalazły się elity związane z ruchem Solidarności. Ich wiedza, autorytet pomogły zadbać o najważniejsze sprawy i stworzyć nowe prawo.

Wspominając tamten czas, chciałbym szczególnie podkreślić dzisiaj te dwa uczucia, jakie nam wówczas towarzyszyły: zaufanie i nadzieja. Dzisiaj widzimy, jak przez te 10 lat bardzo przebudowaliśmy nasz kraj, Państwo Polskie, wszystkie jego dziedziny. Cztery ostatnie reformy dopełniły proces ustawiania mechanizmów państwa na właściwe tory, tak, by mogło się ono wszechstronnie rozwijać. I z tego powinniśmy się cieszyć i pa-

trzeć z nadzieją w przyszłość. Ale ostatnie protesty robotników, rolników, szczególnie w naszym regionie radomskim, pokazują, że wielu Polakom dzisiaj tej nadziei brak. I myślę, że musimy się nieustannie zastanawiać, jak tę nadzieję ludziom przywracać. A ta nadzieja to nic innego, jak nowe miejsce pracy, poczucie stabilizacji, perspektywy na przyszłość.

Chciałbym przytoczyć refleksję Wojewody Mazowieckiego Pana Antoniego Pietkiewicza, którą wypowiedział do Delegatów podczas tegorocznego, majowego Zjazdu NSZZ „Solidarność” Ziemi Radomskiej. Przypomniał, że zawsze punktem wyjścia w wyznaczaniu naszych ideałów, naszych poczynań naprawy Państwa Polskiego stało dobro człowieka. I dobrze, że to Pan Wojewoda przypomniał. Musimy o tym pamiętać dzisiaj, by wdrażanie reform nie było sztuką dla sztuki, ale służyło człowiekowi. Myślę, że radni mają tu duże pole do działania, choć nie jesteśmy w zarządach gminnych, powiatowych. – Właśnie, biorąc za przykład zaangażowanie i euforię, które towarzyszyły tamtym czerwcowym wyborom 1989 roku, widzimy, jak dużo można zdołać. A przecież samorządność, to nic innego jak samoorganizowanie się ludzi, współdziałanie Tej samorządności nie będzie bez zaufania między ludźmi i bez nadziei, że można zmieniać swoje otoczenie dla dobra ludzi, dla dobra człowieka. Najbliżej nich jest radny. Musimy być bliżej ludzi. Musimy kreować różne inicjatywy obywatelskie lub je wspierać. Musimy być obrońcami reform w terenie.

W kwietniu 1989 r. Lech Wałęsa – a więc niecałe dwa miesiące przed wyborami 4 czerwca – mówił dla duńskiej telewizji: „Od kierownictwa, od inteligencji, zależeć będzie postęp, praca i jej efekty, samopoczucie ludzi. A także świadomość. – Ludzie są niecierpliwi. – Obserwujemy ostatnio spadek społecznego zainteresowania

przemianami w kraju. To rozumiałe. Fala wielkich emocji opadła, a nie ma jeszcze spodziewanych efektów.- Dla wielu ludzi te słowa są aktualne i dzisiaj. A nawet mają większą moc, bo cierpliwość ludzka została poddana dodatkowej 10-letniej próbie.

Dziś, gdy rozwiązujemy nie te wielkie, ale szczegółowe problemy Państwa Polskiego, musimy sobie przypomnieć i rok 1980 i rok 1989, że cały wysiłek był po to, by człowiek mógł przeżyć swoje życie po ludzku i normalnie.

I dziś proszę o dyskusję z uwzględnieniem tego kontekstu. Odważę się postawić pytania pomocnicze: jak wyzwolić ludzką nadzieję, inicjatywy. Jak przekonać ludzi do wspierania reform i udziału w życiu społecznym?

WOLNY GŁOS ZWIĄZKOWCÓW

Materiały w tej rubryce publikowane są w ich oryginalnym kształcie, bez żadnych zmian i skrótów. Za ich formę i treść Redakcja „Biuletynu” nie odpowiada.

Ireneusz Rokiciński, ZM „Łucznik” SA

Związek czy fikcja?

Zbliża się kolejna rocznica wydarzeń Czerwca 76 r., rocznica protestu robotniczego, jak co rok obchodzona uroczystości przy Pomniku Ludzi Skrzywdzonych.

Przybędą na nią przedstawiciele komisji zakładowych NSZZ „Solidarność”, których coraz mniej, za-

proszeni goście (uwaga! już rozpoczęła się kampania prezydencka) i wielu innych „znamienitych” działaczy oraz „oddani” postowie i senatorowie RP.

Zwykłych związkowców, mieszkańców Radom coraz mniej, bo wstyd im za niezrealizowany testament „ludzi czerwca” i program wyborczy AWS.

Otwarte pozostaje pytanie, czy „Solidarność” związek zawodowy spełnia podstawowe statutowe funkcje obrony ludzi pracy?, czy nie nadszedł już czas wiedzieć, ma być Związek, czy fikcja?

Jeżeli fikcja, to należy się rozwiązać. Jeżeli nie być związek, to należy wrócić do słów Ojca Świętego „Idea Solidarności - należy do polskiego dziedzictwa. Jest dobrem, które zostało okupione ofiarą, cierpieniem, a nawet życiem wielu ludzi. Nie wolno nam tego dobra zmarnować. To dobro trzeba wciąż pomnażać, aby na stałe wrosło w głębię polskich serc i świadomość pokoleń obecnych i przyszłych. W obliczu przemian jakie dokonują się obecnie w Polsce, pragniemy wyculić wasze sumienia na ewangeliczne ideały miłości, sprawiedliwości i solidarności. Ideały, które winny nadawać kierunek wszelkim działaniom na dzisiaj i na przyszłość.

Codziennie się za Was modlę ...gdziekolwiek jestem, codziennie modlę się za moją Ojczyznę i modlę się za ludzi pracy. Modlę się za to szczególnie ważne dziedzictwo polskiej „Solidarności”.

PS. Już niedługo spotkamy się z Ojcem Świętym w Sandomierzu i innych miastach, czy będą mogli spojrzeć w Jego oczy?

ZURICH-SOLIDARNI DODATKOWA EMERYTURA Z II FILARU

UBEZPIECZAJĄC SIĘ W II FILARZE NOWEGO SYSTEMU EMERYTALNEGO – BEZ DODATKOWYCH OPŁAT UZYSKASZ:

ustawowe gwarancje państwa dla bezpieczeństwa Twojego kapitału w OFE
kapitałowy sposób jego powiększania
możliwość dziedziczenia zgromadzonego kapitału przez Twoją rodzinę i osoby przez Ciebie wskazane
po osiągnięciu wieku emerytalnego dodatkową emeryturę zależną od wysokości kapitału zgromadzonego na Twoim koncie

ZDECYDUJ SIĘ NA ZURICH-SOLIDARNI !!!

Jeśli do 01.01.1999 r. nie ukończyłeś 50 roku życia, rezygnujesz z możliwości przejścia w Twojej branży zawodowej na wcześniejszą emeryturę, chcesz aby co miesiąc ZUS przekazywał część Twojej składki ubezpieczeniowej na Twoje konto w Otwartym Funduszu Emerytalnym

ZDECYDUJ SIĘ NA ZURICH-SOLIDARNI !!!

Jeśli do 01.01.1999 r. nie ukończyłeś 30 roku życia, a chcesz uniknąć przypadkowego wyboru Otwartego Funduszu Emerytalnego w drodze losowania po 30.09.1999 r. - **wyberz sam!!!** - przystąp do ZURICH-SOLIDARNI.

Każdy miesiąc zwlekania z decyzją o przystąpieniu do Naszego OFE, to Twoja strata!

ZDECYDUJ SIĘ NA ZURICH-SOLIDARNI !!!

ZURICH-SOLIDARNI

POWSZECHNE TOWARZYSTWO EMERYTALNE S.A.

ODDZIAŁ REGIONALNY

ZIEMIA RADOMSKA

26-600 RADOM UL. TRAUGUTTA 52

tel. 048/36-251-62

Ks. Sylwester Szefliński
 KUSTOSZ SEMINARIUM ZIEMI RADOMSKIEJ
 matki Bożej pocieszenia w Błotnicy
 26-806 Stara Błotnica
 tel. 13-73-12 w.10

KUSTOSZ SANKTUARIUM ZIEMI RADOMSKIEJ prosi o wsparcie na remont Sanktuarium

W 1998 r. burza uszkodziła więźbę dachu. Zagrożone są wieże – zwłaszcza lewa, w której są zabytkowe dzwony. Szkody oszacowano na sumę 350 000 zł. Na wstępne zabezpieczenie otrzymaliśmy w 1998 r. od P. Generalnego Konserwatora Zabytków 18 800 zł. Parafia, choć biedna i mała, ofiarami i pracą dołożyła 42 000 zł. Starczyło to tylko na zabezpieczenie więźby Kościoła i wieży przed dalszą ruiną.

Jeśli uzyskam poparcie P. Senatora mam nadzieję uzyskać środki, aby wspólnym wysiłkiem uratować tę zabytkową świątynię. Dlatego uprzejmie proszę P. Senatora R.P. Zdzisława Maszkiewicza o łaskawe poparcie mojej prośby w sprawie dofinansowania prac przy Kościele w Starej Błotnicy w 1999 r.:

- 1) u Pana Ministra Kultury i Sztuki,
- 2) u Pana Generalnego Konserwatora Zabytków,
- 3) u Dyr. Dep. Wyznań – Fundusz Kościelny M.S.W. i Administracji.

Sanktuarium Ziemi Radomskiej przyjmuje około 300 tys. Pielgrzymów rocznie z całej Polski. Są też grupy polonijne z innych krajów. Obraz Matki Bożej Pocieszenia został Koronowany przez obecnego Ojca Św. – stanowi cenne dzieło sztuki sakralnej z XV w. Budowę Świątyni rozpoczęto w 1759 r.

Ks. Sylwester Szefliński

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" prosi członków Związku o wsparcie tej inicjatywy. Wpłaty można dokonywać w ZR ul. Traugutta 52.

Wybory ławników ludowych i ich kadencja

W związku z upływem kadencji ławników Sądu Pracy jest możliwość wystawienia na N.S.Ż.Z. "Solidarność" kandydatów na ławników kadencji 2000 - 2003. W związku z tym należałoby wytypować jak największą liczbę kandydatów tak, aby w każdym z sądów rejonowych i rejonowych znaleźli się nasi kandydaci w liczbie większej, niż liczba przedstawicieli przeciwnych miejsc.

Kandydat na ławnika musi mieć ukończone 26 lat, wysokie morale, mieszkać w miejscu pracy i być gotowy do pracy w miejscu kandydowania. W/w sądach proszę kontaktować się z Zarządzeniem Komisji Wyborczej Zarządu Regionu. Zgłoszeń kandydatów dokonują Komisje Zakładowe na specjalnych blankietach.

Wybiera się :

- 182 ławników do Sądu Okręgowego w Warszawie
- 60 ławników do Sądu Pracy.
- 120 ławników do Sądu Rejonowego w Warszawie
- 48 ławników do Sądu Pracy.

Do Sądów Pracy wybiera się:

- Do Sądu Okręgowego:
30 ławników ze związków zawodowych
30 ławników z administracji państwowej
- Do Sądu Rejonowego:
24 ławników ze związków zawodowych
24 ławników z administracji państwowej

BIULETYN INFORMACYJNY
 NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
 ZIEMIA RADOMSKA

26 - 600 Radom
 ul. Traugutta 52
 tel. 36 25161, fax 36 238 04
 Redakcja: ANNA RAJCHERT
 tel. 360 - 03 - 38
 Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dofinansowania
 Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-000

 egzemplarz bezpłatny